

Берлітiон 600 од концентрат для р-ну д/iнф. /24 мл по 24 мл №5

Склад:

Дiюча речовина: тiоктова кислота;

1 ампула (24 мл) концентрату для розчину для iнфузiй мiстить етилендiамiнової солi тiоктової кислоти 755 мг, що вiдповiдає 600 мг тiоктової кислоти;

Допомiжна речовина: вода для iн'екцiй.

Лiкарська форма:

Концентрат для розчину для iнфузiй.

Основнi фiзико-хiмiчнi властивостi: прозорий розчин зеленувато-жовтого кольору.

Фармакотерапевтична група:

iншi засоби, що впливають на систему травлення та метаболiчнi процеси, тiоктова кислота.

Код АТХ А16А Х01.

Фармакологiчнi властивостi:

Фармакодинамiка.

Тiоктова кислота – це подiбна до вiтамiнiв речовина, яка утворюється в організмі і виконує функцію коферменту при окислювальному декарбоксилуванні α -кетокислот. Спричинена цукровим дiабетом гiперглікемiя призводить до вiдкладання глюкози на матричних протеїнах кровоносних судин та утворення кiнцевих продуктiв прогресуючого глікозилювання. Цей процес призводить до зменшення ендоневрального кровотоку та ендоневральної гiпоксiї/iшемiї, що пов'язано з пiдвищеним утворенням вільних кисневих радикалiв, якi пошкоджують периферичний нерв, а також до збiднення у периферичних нервах такого антиоксиданту, як глутатiон.

У дослідженнях на щурах тiоктова кислота впливала на бiохiмiчний процес, спричинений цукровим дiабетом, який був спровокований стрептозоцином, що зменшувало утворення кiнцевих продуктiв прогресуючого глікозилювання, покращувало ендоневральний кровотiк, пiдвищувало фiзiологiчний вміст

глутатіону, який діє в ураженому діабетичним процесом нерві, подібно до дії антиоксиданту стосовно вільних кисневих радикалів. Такі ефекти свідчать про здатність тіоктової кислоти покращувати функцію периферичних нервів. Це стосується сенсорних порушень при полінейропатії, які можуть проявлятися у вигляді дизестезій і парестезій, таких, наприклад, як відчуття печіння, біль, відчуття оніміння або повзання мурашок.

У 1995 році було проведено багатоцентрове плацебоконтрольоване дослідження ефективності застосування тіоктової кислоти для симптоматичного лікування діабетичної полінейропатії, в якому було отримано дані про сприятливий вплив тіоктової кислоти на такі досліджувані симптоми, як парестезії, відчуття печіння, оніміння та біль.

Фармакокінетика.

Тіоктова кислота має значною мірою виражений ефект першого проходження через печінку. Системна біодоступність характеризується значними індивідуальними коливаннями. Тіоктова кислота біотрансформується шляхом окислювання бокового ланцюга та кон'югації і переважно виводиться нирками. Період напіввиведення тіоктової кислоти у людини становить приблизно 25 хвилин, а загальний кліренс у плазмі крові – 10 – 15 мл/хв/кг. Після 30-хвилинної інфузії 600 мг тіоктової кислоти її концентрація у плазмі крові становить близько 20 мкг/мл. В експериментах на тваринах (щури, собаки) за допомогою радіоактивної мітки вдалося виявити переважне виведення нирками (80 – 90 %), а саме – у формі метаболітів. У людини в сечі також знаходиться лише незначна кількість виведеної інтактною речовини. Біотрансформація відбувається, головним чином, шляхом окислювання бокового ланцюга (β -окислення) та/або шляхом S-метилування відповідних тіолів.

Тіоктова кислота взаємодіє *in vitro* з іонними комплексами металів (наприклад з цисплатином). Тіоктова кислота утворює важкорозчинні комплексні сполуки з молекулами цукру.

Показання:

Парестезії при діабетичній полінейропатії.

Протипоказання:

Підвищена чутливість до діючої речовини або до будь-якої з допоміжних речовин лікарського засобу в анамнезі.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій:

Тіоктова кислота взаємодіє *in vitro* з іонними комплексами металів (наприклад з цисплатином), тому були повідомлення про зниження ефекту цисплатину при одночасному лікуванні препаратом Берлітiон® 600 ОД.

З молекулами цукру (наприклад з розчином фруктози) тіоктова кислота утворює важкорозчинні комплексні сполуки.

Тіоктова кислота є хелатором металу, тому її не можна застосовувати разом з металами (препаратами заліза, магнію).

Тіоктова кислота може посилювати цукрознижувальний ефект інсуліну та/або інших протидіабетичних засобів, тому, особливо на початку лікування тіоктовою кислотою, показаний регулярний контроль рівня цукру в крові. Для запобігання появі симптомів гіпоглікемії в окремих випадках може виникнути необхідність у зниженні дози інсуліну та/або перорального протидіабетичного засобу.

Примітка:

Регулярний прийом алкоголю є значним фактором ризику виникнення та прогресування клінічної картини нейропатії і, таким чином, може перешкоджати ефективності лікування препаратом Берлітiон® 600 ОД. Тому пацієнтам з діабетичною полінейропатією настійно рекомендується відмовитися від прийому алкоголю. Це також стосується періодів, коли терапія не проводиться.

Особливості застосування:

При парентеральному застосуванні тіоктової кислоти спостерігались реакції гіперчутливості аж до розвитку анафілактичного шоку. Тому пацієнти повинні перебувати під відповідним наглядом. У разі появи ранніх симптомів (наприклад свербіж, нудоти, слабкості тощо) лікування слід негайно припинити; за певних обставин необхідне проведення подальших лікувальних заходів.

Повідомлялося про випадки розвитку аутоімунного інсулінового синдрому (AIC) під час лікування тіоктовою кислотою. Пацієнти з генотипом людського лейкоцитарного антигену (алелі HLA-DRB1*04:06 і HLA-DRB1*04:03) більш схильні до розвитку AIC при лікуванні тіоктовою кислотою. Алелі HLA-DRB1*04:03 (коефіцієнт сприйнятливості до розвитку AIC – 1,6) особливо поширені у представників європеїдної раси (в Південній Європі більше, ніж в Північній), а алелі HLA-DRB1*04:06 (коефіцієнт сприйнятливості до розвитку AIC – 56,6) особливо поширені у японських і корейських пацієнтів.

AIC слід враховувати при диференціальній діагностиці спонтанної гіпоглікемії у пацієнтів, які застосовують тіоктову кислоту.

Головний чинник ефективного лікування діабетичної полінейропатії – оптимальна корекція рівня цукру в крові хворого. Хворим на цукровий діабет, особливо на початку лікування, необхідний частий контроль рівня глюкози крові. У деяких випадках необхідно скоригувати дози протидіабетичних засобів для запобігання гіпоглікемії. Під час лікування полінейропатії завдяки регенераційним процесам можливе короточасне посилення чутливості, що супроводжується парестезією з відчуттям повзання мурашок.

Вживання алкоголю може зменшити ефективність препарату, тому рекомендується утримуватися від прийому алкоголю під час лікування препаратом.

Препарат є світлочутливим, тому флакони слід діставати з упаковки тільки безпосередньо перед застосуванням.

Певним обмеженням для внутрішньовенного введення препаратів тіоктової кислоти є літній вік пацієнта (понад 75 років).

Застосування у період вагітності або годування груддю:

Відповідно до загальних принципів фармакотерапії, лікарські засоби під час вагітності та лактації можна застосовувати тільки після ретельної оцінки співвідношення користь/ризик.

Вагітних і жінок, які годують груддю, слід лікувати тіоктовою кислотою лише строго згідно з показаннями, встановленими лікарем, хоча дослідження щодо репродуктивної токсичності не виявили будь-якого впливу на фертильність і ранній розвиток ембріона. Ембріотоксичних властивостей в дослідженнях також не виявлено.

Даних щодо проникнення тіоктової кислоти у грудне молоко немає.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами:

У період застосування препарату необхідно дотримуватися обережності при керуванні автотранспортними засобами та під час занять іншими потенційно небезпечними видами діяльності, що потребують підвищеної концентрації уваги і швидкості психомоторних реакцій, оскільки можливі побічні реакції з боку нервової системи та органів зору.

Спосіб застосування та дози:

Дорослі.

Дози

При інтенсивних парестезіях, спричинених діабетичною полінейропатією, рекомендується внутрішньовенне введення концентрату для розчину для інфузій у дозі від 24 мл (1 ампула препарату берлітрон® 600 ОД) на добу, що відповідає 600 мг тіоктової кислоти на добу.

Спосіб застосування:

Після розведення концентрат для розчину для інфузій застосовувати внутрішньовенно протягом 2 – 4 тижнів на початковій стадії лікування. Вміст 1 ампули препарату берлітрон® 600 ОД розводити у 250 мл 0,9 % розчину натрію хлориду та вводити внутрішньовенно, тривалість інфузії має становити не менше 30 хвилин. Через чутливість діючої речовини до світла розчин для інфузії готують безпосередньо перед введенням та захищають від дії світла, наприклад, за допомогою алюмінієвої фольги. Приготовлений розчин для

інфузій можна зберігати протягом близько 6 годин за умови захисту від дії світла.

Для подальшої терапії застосовують пероральні форми тіоктової кислоти у дозі 300 – 600 мг на добу.

Педіатрична популяція.

Немає жодних даних.

Основою лікування діабетичної полінейропатії є оптимальна корекція рівня цукру в крові хворого.

Діти

берлітiон® 600 ОД не призначений для лікування дітей та підлітків через відсутність досвіду клінічного застосування.

Передозування:

При передозуванні можливі нудота, блювання та головний біль. При випадковому застосуванні або прийомі доз від 10 до 40 г тіоктової кислоти при спробі самогубства у поєднанні з алкоголем спостерігається тяжка інтоксикація, що може мати летальний наслідок. Клінічна картина отруєння на початку проявляється психомоторним збудженням або порушенням свідомості, в подальшому спостерігаються напади генералізованих судом і розвиток лактоацидозу. Крім цього, наслідками інтоксикації високими дозами тіоктової кислоти можуть бути гіпоглікемія, шок, рабдоміоліз, гемоліз, дисеміноване внутрішньосудинне згортання крові (ДВЗ), пригнічення кісткового мозку та мультиорганна недостатність.

Лікування. При підозрі на значну інтоксикацію тіоктовою кислотою (наприклад > 80 мг/кг маси тіла у дорослих і > 50 мг/кг маси тіла у дітей) показана негайна госпіталізація та проведення заходів відповідно до загальних принципів лікування отруєнь (наприклад індукція блювання, промивання шлунка, застосування активованого вугілля тощо). Лікування нападів генералізованих судом, лактоацидозу та інших наслідків інтоксикацій, що загрожують життю хворого, має бути орієнтовано на принципи сучасної інтенсивної терапії та проводиться симптоматично. До цього часу даних про доцільність застосування гемодіалізу, методів гемоперфузії або гемофільтрації у рамках форсованого виведення тіоктової кислоти немає.

Побічні реакції:

Класифікація частоти виникнення побічних реакцій:

дуже часто: $\geq 1/10$;

часто: $\geq 1/100 - < 1/10$;

нечасто: $\geq 1/1000 - < 1/100$;

рідко: $\geq 1/10000$ – $< 1/1000$;

дуже рідко: $< 1/10000$;

невідомо: на основі наявних даних визначити частоту неможливо.

З боку системи кровотворення.

В окремих випадках спостерігалися петехіальні крововиливи у слизові оболонки/шкіру, гіпокоагуляція, тромбофлебіт.

Дуже рідко: після внутрішньовенного введення тіоктової кислоти спостерігались геморагічний висип (пурпура), порушення функції тромбоцитів.

З боку імунної системи.

Невідомо: аутоімунний інсуліновий синдром (див. розділ «Особливості застосування»).

Можуть виникати шкірні алергічні реакції у вигляді висипання, кропив'янки, свербіж, екземи, а також системні реакції аж до розвитку шоку.

З боку центральної нервової системи.

Дуже рідко: зміни або порушення смакових відчуттів, головний біль, припливи, підвищена пітливість, запаморочення, порушення зору. Після внутрішньовенного введення тіоктової кислоти спостерігались судоми, а також двоїння в очах. У більшості випадків усі вказані прояви минають самотійно.

Невідомо: втрата свідомості, напади.

З боку травного тракту.

В окремих випадках при швидкому внутрішньовенному введенні препарату спостерігалися нудота, блювання, діарея, біль у животі, що минали самотійно.

З боку гепатобіліарної системи.

Невідомо: холестатичний гепатит.

Метаболічні порушення.

Дуже рідко: внаслідок поліпшеного засвоєння глюкози може знижуватися рівень цукру в крові, через що можлива поява симптомів, подібних до симптомів гіпоглікемії, таких як запаморочення, підвищена пітливість, головний біль, розлади зору.

З боку серцево-судинної системи.

При швидкому внутрішньовенному введенні можливі біль у ділянці серця, тахікардія, що минають самостійно.

Побічні реакції загального характеру та реакції в місці введення.

Часто: після швидкого внутрішньовенного введення можливі підвищення внутрішньочерепного тиску, утруднене дихання, що минають самостійно.

Дуже рідко: у поодиноких випадках повідомлялося про реакції в місці введення та слабкість.

Повідомлення про можливі небажані реакції:

Повідомлення про можливі небажані реакції після реєстрації лікарського засобу відіграють важливу роль. Це дає змогу продовжувати спостереження за співвідношенням користі та ризику застосування даного лікарського засобу. Працівники галузі охорони здоров'я повинні повідомляти про будь-які можливі небажані реакції через національну систему оповіщення.

Термін придатності:

3 роки.

Не застосовувати препарат після закінчення терміну придатності, зазначеного на упаковці.

Термін придатності після розведення фізіологічним розчином натрію хлориду і за умови забезпечення захисту від дії світла становить близько 6 годин.

Умови зберігання:

Для захисту від дії світла ампули зберігати у картонній коробці.

Несумісність

Тіоктова кислота взаємодіє *in vitro* з іонними комплексами металів (наприклад з цисплатином).

Тіоктова кислота утворює важкорозчинні комплексні сполуки з молекулами цукру (наприклад з розчином фруктози).

Берлітійон® 600 ОД несумісний з розчинами глюкози, розчином Рінгера, а також із розчинами, що вступають у реакцію з SH-групами або дисульфідними містками.

Для застосування препарату берлітійон® 600 ОД у вигляді інфузії як розчин-носій використовують виключно фізіологічний розчин натрію хлориду.

Упаковка:

Ампула з коричневого скла, що містить 24 мл концентрату для розчину для інфузій; по 5 або по 10 ампул у картонній коробці.

Категорія відпуску:

За рецептом.

Виробник: Берлін-Хемі, Німеччина

Інструкція препарату представлена виключно з ознайомчою метою. Кваліфіковану допомогу в призначенні Берлітіону 600 концентрату з метою лікування, його дозування, схему лікування, протипоказання і сумісність з іншими медикаментами, може надати тільки ваш особистий лікар. Пам'ятайте, самолікування небезпечно для вашого здоров'я!